

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Společnost Anglofranchise Ltd a Yuliya Bugrey ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 357, 6.9.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. července 2022 – Sanoptis v. EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Věc T-30/22) (¹)

(„*Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí přihlášky k zápisu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé*“)

(2022/C 359/92)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sanoptis Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupkyně: S. Rost, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Gája, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Varšava, Polsko)

Předmět věci

Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 18. listopadu 2021 (věc R 850/2021-4).

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Společnosti Sanoptis Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 119, 14.3.2022.

Žaloba podaná dne 7. května 2022 – Aziz v. Komise

(Věc T-266/22)

(2022/C 359/93)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (zástupce: L. Cuschieri, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise Ares(2022)3227480 ze dne 26. dubna 2021, kterým rozhodla neopravit údaje o žalobci podle článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 (¹);

- určil, že došlo k porušení článku 50 Listiny základních práv Evropské unie tím, že orgány zahájily proti žalobci dvě souběžná řízení, trestní a občanskoprávní, přičemž předložily jeho osobní údaje spolu se stejnými tvrzenými skutečnostmi, přestože žalobce již byl, pokud jde o tytéž tvrzené skutečnosti, pákistánským soudem zproštěn obžaloby;
- určil, že došlo k porušení článku 17 tím, že nebyly poskytnuty údaje, když Evropská komise zpracovala osobní údaje žalobce. Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil rozhodnutí Evropské komise Ares(2022)2457760 ze dne 1. dubna 2022, protože nebyly poskytnuty údaje podle článku 17 nařízení (EU) 2018/1725.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise porušila článek 18 nařízení (EU) 2018/1725 tím, že neopravila osobní údaje žalobce.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise porušila čl. 17 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725 tím, že žalobci neposkytla jeho osobní údaje.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Evropská komise porušila zásadu presumpce přístupnosti a poskytování údajů tím, že žalobci neumožnila přístup k jeho osobním údajům v situaci, kdy je proti němu vedeno souběžně trestní a občanskoprávní řízení. Žalobce měl právo na poskytnutí svých osobních údajů v souběžně probíhajícím trestním a občanskoprávním řízení.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

Žaloba podaná dne 18. května 2022 – Aziz v. Komise

(Věc T-286/22)

(2022/C 359/94)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (zástupce: L. Cuschieri, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil implicitní rozhodnutí Evropské komise ze dne 16. května 2022, z důvodu neposkytnutí údajů v lhůtě stanovené v čl. 14 odst. 3 a článku 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 (¹);
- rozhodl, že došlo k porušení článku 50 Listiny základních práv EU, když orgány zahájily proti žalobci dvě souběžná řízení, a to trestní a občanskoprávní, na základě stejných skutků vytýkaných žalobci s odvoláním na jeho vlastní osobní údaje, přičemž byl žalobce v případě těch stejných údajných skutků již zproštěn viny pákistánským soudem.
- rozhodl, že došlo k porušení čl. 14 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725, když Evropská komise neumožnila žalobci přístup k jeho osobním údajům ve stanovené lhůtě, která byla tři měsíce, a Evropská komise prodloužila lhůtu na více jak tři měsíce, aby odpověděla na žádost žalobce o poskytnutí osobních údajů;